

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu.

Apreciind probele administrate, instanța a conchis că vina inculpatului este dovedită pe deplin și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, că inculpatul la locul de trai este caracterizat negativ, a fost condamnat anterior dar antecedentul penal este stins, a restituit parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate, are o vîrstă tînă și a concluzionat oportun a-i aplica prevederile art. 90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La soluționarea acțiunii civile, instanța a luat în considerare că părții vătămate i-au fost restituite brățara și inelul.

Totodată, cerința privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 2000 lei, este exagerată, din motiv că starea materială a inculpatului e precară.

3. Partea vătămată, Graur Alexei, a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat la 4 ani închisoare și obligat să repare integral prejudiciul material și moral, în sumă de 12.000 lei.

Apelantul a invocat că instanța nu a luat în considerație că anterior inculpatul fost judecat și i-a stabilit o pedeapsă prea blîndă.

Prejudiciul moral a fost admis doar parțial, nu în suma cerută de 2000 lei.

Inculpatul nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune.

Instanța nu a stabilit un termen de reparare a prejudiciului material și moral de către inculpat, așa cum prevede alin. (6) lit. e) al art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat în latura civilă și declarat inadmisibil în latura penală.

Instanța de apel a reținut că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate și, astfel, concluzia instanței de fond de a admite parțial acțiunea civilă referitor la prejudiciul moral în mărime de 500 lei este legală și întemeiată.

Partea vătămată a suferit de pe urma acțiunilor ilicite ale inculpatului, dar totuși suma reclamată în acest temei în mărime de 2000 lei este excesivă și exorbitantă, contrar art. 41 CEDO (*hotărîrea CtEDO Oneryldiz versus Turcia*).

Deci, încasarea sumei de 500 lei din contul inculpatului este suficientă pentru acoperirea suferințelor fizice și psihice pricinuite victimei, cu atât mai mult că condamnarea inculpatului constituie deja o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată.

Judecarea cauzei a avut loc în procedura specială, în cadrul căreia apelantul a participat în calitate de parte vătămată și căruia i-a fost explicat dreptul prevăzut la art. 364/1 alin. (5) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 401 Cod de procedură penală, apelul împotriva hotărîrilor pentru care legea prevede această cale de atac, poate fi declarat de partea civilă și partea civilmente responsabilă, doar în ce privește latura civilă.

5. Partea vătămată, Graur Alexei, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestor hotărîri, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat la 4 ani închisoare și încasat integral de la el prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărime totală de 12.000 lei.

Recurentul a specificat că concluziile instanței de fond expuse în hotărîre contravin probelor administrate la dosar.

Instanța nu a judecat cauza sub toate aspectele și pe deplin, nu au fost elucidate toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a dat o apreciere neîntemeiată probelor acumulate la dosarul în cauză.

Pînă în prezent inculpatul nu a recuperat prejudiciul material și moral, iar instanțele nu au stabilit termenul de reparare de către inculpat a prejudiciului, așa cum prevede alin. (6) lit. e) al art. 90 Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al părții vătămate cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Graur Alexei împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 02 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, în privința inculpatului Topala Serghei Mihail, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată la 16 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

